

ספורט

שחיה

הדגיגים לא מטופחים

הדגיגים של ענף השחיה הם כל אותם ילדים-שחיינים, הנוכחים במרליות באליפיות הארציות.

אריק פרנקנטל בן ה-10 מגבעתיים, הוא הדגיג שהצליח לזכות באליפות הארץ האחרונה לדגיגים בסגנון 100 מטר בחתירה ובפרפר, וב-200 מטר מעורב אישי, הילד, שכבר בגיל 7 וחצי גילה כישרון שחיה, סייע השנה לקבוצתו, מכבי-גבעתיים, לזכות במדליית הזהב הקבוצתית בשחית שליחים 50x4 בסגנון מעורב, ובעיקר עזר להם לשבור שיא ישראלי שלא נשבר מזה תשע שנים ולזכות בשחית שליחים גם בסגנון חתירה.

בעולם חלה ירידה בגיל אלופי השחיה, כיום אלופי העולם בשחיה אינם עוברים את גיל 18. אחת הסיבות לכך היא ההשקעה הרצינית המושקעת בהם כבר בגיל 9-8. בארץ יש פיגור בהישגים של קבוצת גיל זו, כמו שיש פיגור בכל ענפי הספורט האחרים, למרות שכישרונות צעירים אינם חסרים, הם אינם זוכים בטיפוח מתאים בשנים שבהן עדיין אפשר לעצבם כרי להגיע לשיאים ברמה עולמית גבוהה.

מישמעת ברזל. מכבי גבעתיים היא אחת הקבוצות שיש בה שחיינים עם פוטנציאל, אך האגודה אינה עושה דבר וכל המאמצים נופלים על כתפי הורי הילדים בעלי הכישרון. אומר אביו של אריק פרנקנטל:

הכבוד האבוד של רלף קליין

רק מי שהיה ער קרוב למה שעבר על בשרו של רלף קליין בשנותיו הארוכות במכבי תל-אביב, יכול להבין את התנהגותו בגרמניה. רק מי שידע את המתרחש בקבוצת-הצמרת הישראלית המפוארת, יכול להבין את פשר החוקים הנוקשים שהטיל מאמן הכדורסל הישראלי על שחקני קבוצתו הגרמנית החדשה. הכדורסלנים של קבוצת סאטורן-קלן, שהגיעו לאימון הראשון עם מאמנם הישראלי, היו מוכי תדהמה. כללי ההתנהגות בשעת אימון ובשעת מישחק לעונה החדשה היו החמורים והקיצוניים שידעו מעולם: אין להתווכח בשעת האימון או המישחק, יושב על הספסל בצד בזמן המישחק שהמאמן קבע: מי שמאחר לאימון משלם לפחות 20 מארק (420 שקל בערך) קנס לקופת הקבוצה. מי שמחסיר את האימון האחרון לפני מישחק, יושב על הספסל בצד בזמן המישחק; קליין גם קבע תעריפון כופר לעבירות שמכצעים השחקנים בעת המישחק. אחרי שלא היב קליין את גיבוי הנהלת מכבי

מאמן-כדורסל קליין קנסות ועונשים

מכבי לקחה ממנו. התנאי שרלף קליין העמיד לפני הקבוצה הגרמנית, הרבה לפני שסיכם עימה את עניין הכסף, היה שיוענק לו גיבוי מלא להחלטותיו. תנאי זה הפך בעיניו של קליין לחשוב מכל.

להחלטותיו המיקצועיות והטאקטיות, ואחרי שלא ניתן לו להעניש את שחקניו שנהגו לאחר לאימונים או ככלל להיעדר מהם — בעיקר ארל ויליאמס, מיקי ברקוביץ ואולסי פרי — החליט רלף להחזיר לעצמו את הכבוד העצמי שקבוצת

מהצר במתח ובעצבנות שבהם היו נתונות חברותיה הכדורסלניות, ביום שוקההעברות הגורלי.

אורנה צחקה ועיניה זהרו. "אני מחוץ לקלחת. לי מותר עכשיו לצחוק על כולן למרות שאין לי שיחורר ביד, הכתיחו לי בהפעל שלא ישימו לי רגל בעניין."

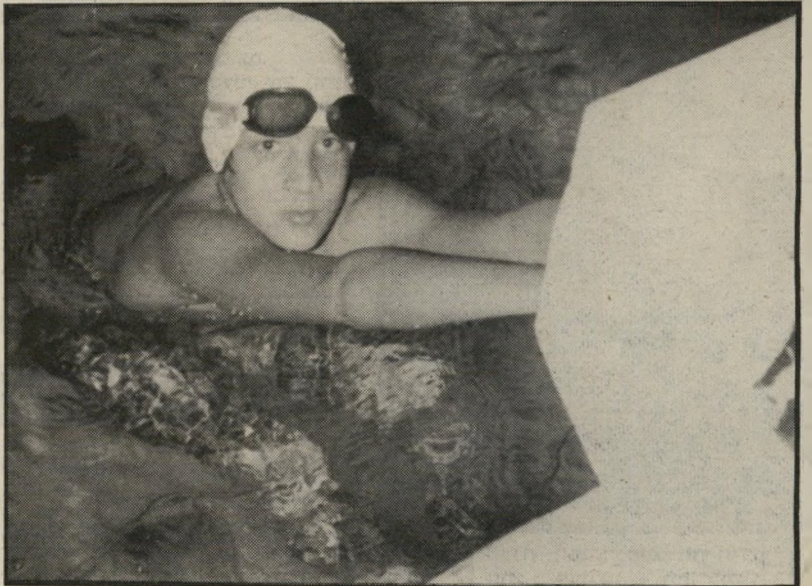
"אני נוסעת לא רק לשחק, גם ללמוד שפות." אמה של אורנה, שהיתה עדה לכל הפרשה סביב בתה, שיטחה את טענותיה. "אורנה שלי היא שחקנית 30 נקודות למישחק, והחזיקה בשיניים

"רבים מתבזבזים ונשברים בגלל חוסר-האמצעים. ילד כזה משקיע חמש שעות בכל יום באימונים, והוא זקוק למישהו שיעמוד מאחוריו. אך ההורים אינם מסוגלים תמיד להקריש כלי-כך הרבה שעות לילדם. צריך להיות טיפוס מיוחד כדי להתמודד עם ספורט השחיה, שהוא משעמם ביסודו."

ישועתם של דגיגי קבוצת מכבי-גבעתיים יכולה לבוא מספונסור רציני. רק מממן כזה יכול לעשות ממנה קבוצה של שחיינים ראויים לשמה. הוריו של אריק לא נשברו עדיין. על הקיר מעל למיטתו של הילד תלויה סיסמה: "פחד הכישלון הוא סוד ההצלחה."

כדורסל אורנה באה לזנוה

רק לפני שבוע באה אורנה אורלי (1.80), הכדורסלנית התל-אביבית בת ה-24, לקבוצתה החדשה וורסואה-זנוה, וכבר היא מתגעגעת למולדתה. מדי יום מצלצל הטלפון בכיתה שבגיבעתיים, ועל הקו נשמע קולה של שחקנית הפועל תל-אביב מזה 12 שנה. אורנה מדווחת לאמה, יעל, כל פרט על היקלטותה בשווייץ. מחוץ לקלחת. לפני שבועיים ירדה אורנה בחברת אמה בקפה סקאלה בתל-אביב וצפתה

שחיין פרנקנטל חסר מממן

כדורסלנית אורלי געגועים הביתה

את קבוצתה, הפועל תל-אביב, בליגה הלאומית. אבל היא לא היתה טובה להם, לנבחרת ישראל. עכשיו היא תהיה טובה מאוד לאליפות אירופה, שבה תשתתף במסגרת מישחקי הקבוצה השווייצית."

השווייצים המסודרים ביטחו את אורנה בכיטוחייהם בשווייץ של 40 אלף דולר, וגם שיכנו אותה בדירת מגורים מקסימה. כל זאת, בנוסף לשיחות הטלפון החופשיות שנותנים לה לנהל עם מישפחתה בארץ.

הספורטאית הישראלית בוורסואה, מסתבר, מסודרת היטב.

לולא הגעועים הקשים התוקפים אותה בחררה אחרי האימונים, ולולא השפה הצרפתית, שרעיון אינה שגורה בפיה — הכל היה מושלם אצל אורנה אורלי.

אורנה מתכוונת לחזור עם תום העונה לקבוצת האם שלה, הפועל תל-אביב, "כי שם ביתי האמיתי."

ג'ודוקאית מגן חיים קשים

כאולימפיאדה הכליכולה זוכה לייצוג רק ענף הג'ודו-לגברים. הבטיחו לי, כשהייתי בחו"ל, שבאולימפיאדה הבאה, אחרי לוס-אנג'לס, גם הנשים יוזמנו לתחרויות. אני כבר מחכה."

ובטנים, שהשגיה העולמיים פחותים משלה, זכו בפריז-ויליגיה. אומרת רותי: "אין בנות שהשיגו הישגים יותר גבוהים ממה שהשיגתי בחו"ל. הקריטריונים בהתאחדות לספורט זה לא הישגים. מה שקובע שם זה ההתייחסות של ראשי ההתאחדות לענף ג'ודו-לנשים."

רק לא לנשים?

ההישג הספורטיבי העולמי שהביאה הג'ודוקאית רות מגן (19) בשנה שעברה, גם מאליפות-העולם (מקום שביעי) וגם מאליפות-אירופה (מקום חמישי), לא שיכנע את ראשיהתאחדות הספורט בישראל. אלה לא מיהרו לזכות את החיילת, תושבת רמת-השרון, בפריז-ויליגיה המכונה בצה"ל "ספורטאית מצטיינת". תואר המוענק במסגרת השירות לספורטאית בעל הישגים בולטים, ומסייע לו שלא להזניח את הקריירה הספורטיבית.

כרגע מועסקת החיילת מגן כפקידה בצבא, ולדבריה היא חוששת לשנות את תפקידה. "אפילו לעבור קורס מד"סים אני לא רוצה, שמא יורקו אותי רחוק מהבית ולא תהיה לי אפשרות להתאמן בג'ודו כרגיל."

אחרי לוס-אנג'לס. 60 חיילים, מתוכם עשר חיילות, הם המינסה השנתית של "ספורטאים-מצטיינים" שלהם מעניקה התאחדות הספורט בישראל מעמד מיוחד זה. התואר מעניק שיחרור שבועי מסודר לאימונים ופסור משמיות.

רות מגן, שהיא אלופת הארץ בג'ודו-נשים במשקל 52 קילוגרם כבר תשע(1) שנים, לא זכתה בסוכריה, למרות שזכתה בהישגים עולמיים לא מבטלים. ספורטאיות בכדורסל, באתלטיקה